

slutte mig til de Udtalelser, som den højt-ærede Ordfører for Mindretallet fremkom med i Gaar.

Stilling: Den ærede Ordfører for Mindretallet (Oct. Hansen) begyndte i Gaar ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig (Andersen), med at udtale sin Glæde over, at vi ere komne hinanden i Møde, og at Lidenskaberne have sat sig noget siden 1ste Behandling. Man bliver undertiden lidt mistænksom, naar man faar saa megen Ros, og der kunde maaske være Anledning for de Medlemmer af Udvalget, der have vist sig imødekommende paa forskellige Punkter, til at blive noget mistænksomme, thi det kunde jo være, at vi havde været saa meget imødekommende, at der ikke blev ret meget tilbage af de Resultater, som vi gerne vilde have frem. Hvad det angaar, at Lidenskaberne skulde have Tid til at lægge sig, som den ærede Ordfører for Mindretallet mente, da synes jeg, at det have de haft god Tid til. Allerede i 1873 begyndte Kravene eller Ønskerne at komme frem fra de næringsdrivende i Landet om at faa Reformen, de have ikke faaet dem endnu, saa de have nok haft Tid til at lade den første Lidenskabelighed lægge sig. Endelig har dette Lovforslag foreligget her i Rigsdagen paa 7de Aar, saa jeg synes ikke, man kan tale om, at Lidenskaberne ikke have haft Tid nok til at blive afkølede, det tror jeg ogsaa, de ere blevne i betydelig Grad. Jeg tvivler heller ikke om, at Næringslivet i sin Helhed ser en Smule skeptisk paa det, der maatte blive Resultatet af den Imødekommen, der er vist fra forskellig Side, og naar det ærede Udvalgs Ordfører (Koch) mente, at selve Loven i sin Helhed i og for sig ikke var meget bevendt, saa vil jeg give ham Ret i, at det kan være, vi kunne blive ved at vise Imødekommenhed saa længe, at det ender med, at vi maa sige, at Loven ikke er noget som helst bevendt, og at de Resultater, der maatte blive opnaaede, ikke svare til de Ønsker, de næringsdrivende have. Hvad dernæst angaar de mange gode Raad, som de næringsdrivende fik fra Mindretallets ærede Ordfører — gode Raad, siger man, ere dyre — om, at vi i Stedet for at tænke paa en Revision af Næringsloven skulde tage fat paa ganske andre Omraader, Organisationer, faglig Uddannelse, bedre Kommunikationsmidler, billig Kredit, hurtig og billig Retshjælp, da er det alt sammen Godt, som jeg ikke tvivler om vilde blive modtagne med Taknemmelighed, hvis de kunne

faas, navnlig billige Kommunikationsmidler, saa at disse ordnedes paa en saadan Maade, at Fragten af indenlandske Produkter ikke blev dyrere end af udenlandske, saaledes som Tilfældet nu er paa flere Omraader. Billig Kredit tror jeg det, navnlig i denne Tid, vil blive vanskeligt at skaffe Industrien, Haandværket og Handelen, og hvad endelig hurtig og billig Retshjælp angaar, saa vil jeg svare det ærede Medlem, at vi have ikke mange Retskrav, ikke meget, der kan indkræves ad den Vej, men derfor ville vi jo alligevel selvfølgelig være glade ved at kunne faa den billig, og naturligvis ogsaa ved at faa den hurtig — det kunde maaske nok tiltrænges, naar man i disse Dage ser, at der er idømt en Bøde i Højesteret for en Sag, der har været 3 Aar for Højesteret. Det er nu alt sammen gode Ønsker, der minde mig meget om den Mand, der henvendte sig til en Læge, fordi han havde Hovedpine, og fik det Raad, at han skulde lade sig klippe meget tæt, men det kunde han ikke, thi han var skaldet. Jeg vil sige, at det ærede Mindretallets Ordførers Argumentation for flere af disse forskellige Mindretallets forslag i mange Henseende tydede paa, at han i Grunden helst ønskede at tage det hele fra os, den Smule, der er tilbage. — Jeg skal dog med Hensyn til selve Forslagene indrømme, at der er et Par af Mindretallets Forslag, som jeg har nogen Sympati for, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 19 og Nr. 79, svarende til §§ 6 og 46 angaaende Kvindernes Rettigheder, og naar vi der have stillet os en lille Smule skeptiske lige over for Forholdene, som de ere for Øjeblikket, og som de ville blive efter Mindretallets Forslag, er det selvfølgelig ikke, fordi man ikke vil unde Kvinden den Rettighed, at hun skal have Lov til at bevare en Forretning, som hun selv har skabt. Men man kan dog ogsaa sige, at naar en Kvinde, der sidder i en god Forretning, har været saa godmodig at gifte sig enten med en straffet Person eller med en Idiot af et Mandfolk, maa hun ogsaa bære Følgerne deraf, og paa den anden Side er der det i Vejen for at gaa ind paa disse Ændringsforslag, at Konsekvenserne af dem netop kunne føre til at modarbejde det, som vi ellers ønske, og som er formuleret i de efterfølgende Paragraffer. Men kunde der findes en Form, hvorunder man kunde skaffe nogen Betyggelse for, at Loven ikke blev omgaaet for meget — det er vel vanskeligt — kunde jeg for mit Vedkommende være med til paa dette Punkt at vise Imødekommen.